

(၁)

လရောင်ရိပ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ မျက်ဝန်းညိုညိုလေးတွေက မာမီအား တောင်းပန်ခယ အားကိုးတကြီးနှင့် မျှော်လင့်ချက်တွေ အပြည့်ဖြစ်နေတာ ကျော်ကျော်စွာ သတိထားမိနေသလို လရောင်ရိပ်ကို မာမီ လက်ခံပေးဖို့ လည်း ဈာန်ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်နှင့် ပြင်းပြင်းပြပြ ဆုတောင်းနေမိသည်။ ။ အသားဖြူဖြူဝင်းဝင်း၊ ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ နှာတံစင်းစင်း၊ မျက်တောင် ကော့ကော့လေးတွေ ဝိုင်းရံထားပြီး ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးကို အိမ်မှာ အလုပ်သမားအဖြစ် လက်ခံဖို့ မာမီ တွေဝေတို့ဆိုင်းနေတာ သူ့ကြောင့်ပဲ ဆိုတာ သူ သိသည်။ ။

‘မာမီရာ ... လက်ခံလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ ဈာန် အရမ်း ချစ်မိသွားလို့ ပါ၊ မြင်မြင်ချင်းပဲ ချစ်သွားတာ၊ အတိတ်ဘဝက ရေစက်တွေ ရှိလို့ ထင်တယ်၊ မာမီ လက်ခံပေးပါ၊ လရောင်ရိပ်ကို ဈာန် မျက်စိအောက်ကတောင် အပျောက်မခံနိုင်တော့ဘူး’

တကယ်တော့ ဈာန်က ဧည့်ခန်း ဆိုဖာတစ်လုံးမှာ ထိုင်ပြီး စာဖတ်နေတာပါ။ အိမ်အကူ ပွဲစားမကြီး ဒေါ်လေးဆည်းဆာက အလုပ်သမားလာပို့တာဆိုတော့ မာမီ လက်ခံတွေ့ဆုံနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ မာမီ အမြဲတမ်း အားကိုးတကြီး အိမ်အကူ ရှာပေးဖို့ အကူအညီ တောင်းနေရသလို မာမီအပေါ်လည်း စေတနာမေတ္တာနှင့် လူကောင်းလူတော်တွေပဲ ပို့ပေးတတ်တဲ့ အိမ်အကူ ပွဲစားမကြီး ဖြစ်နေ၍ မာမီ အရေးတယူ ဆက်ဆံတ

တိသည်။ ဒါပေမဲ့ မာဇီအတွင်းစိတ်ကို သိနေတဲ့ ဈာန်ကတော့ လရောင်ရိပ်ကို နည်းနည်းလေးမှ စိတ်မဝင်စားဟန်ဖြင့် မျက်လုံးကို စွေမကြည့်ဘဲ စာပဲ ဖတ်နေမိသည်။

‘မမသော်တာမိုးထက်ရယ် လရောင်ရိပ်လေးကိုတော့ စောင့်ရှောက်ပေးထားဖို့ မဆည်းဆာ တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ ကျွန်မ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမယ့် မိန်းကလေး ဖြစ်နေလို့ ပါ၊ ကျွန်မဆီမှာ လည်းထားလို့ မဖြစ်ဘူးလေ၊ ကျွန်မ ယောက်ျားက အမူးအရူး၊ မလုံခြုံဘူး၊ မမပဲ လက်ခံ စောင့်ရှောက်ပေးထားပါ၊ အရမ်း လိမ္မာပါတယ်၊ ခိုင်းစရာ ရှိရင်လည်း ခိုင်းပါ၊ ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်လာရင် ကျွန်မ လက်ထဲ ပြန်အပ်ပါ၊ အချိန်မရွေးပါပဲ၊ လုံခြုံ စိတ်ချရပါတယ် နော် မမသော်တာ’

‘မဆည်းဆာကိုလည်း မမသော်တာ ကူညီပေးချင်ပါတယ်၊ ဒီကလေးမက ညည်းနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်နေလဲ၊ အမှန်အတိုင်း ပြောပါ၊ အိမ်ဖော် အသွေးအမွှေးတော့ မဟုတ်ဘူး နော်’

‘ကျွန်မ ညီမ အငယ်ဆုံးက မွေးတဲ့ တူမလေးပါ၊ မိဘတွေ ကွယ်လွန်သွားလို့ ပါ၊ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်လေ’

‘ဟဲ့ ... မဆည်းဆာမှာ ညီမရှိတယ်၊ အိမ်အကူပဲ လုပ်နေတာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ညီမလေး ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာလို့ အိမ်အကူ အလုပ် မလုပ်တော့ဘဲ အိမ်ငှားပြီး သားအမိနှစ်ယောက် နေတာ ကြာပါပြီ၊ အခုတော့ ဆုံးသွားတယ်လေ၊ လရောင်ရိပ်လေး ကလည်း ဆယ်တန်း အောင်ထားပြီးပါပြီ၊ အရမ်း ကြိုးစားတဲ့ ကလေးပါ၊ အမေက ဈေးရောင်းပြီး ကျောင်းထားတာပါ၊ မဆည်းဆာကလည်း ထောက်ပံ့ပေးရတာပေါ့လေ၊ ညီမ ဆုံးသွားတော့ လရောင်ရိပ်ကို တာဝန်ယူဖို့

ခက်ခဲသွားတယ်။ ခဏ အပ်ထားတဲ့ သဘောပါပဲ မမသော်တာရယ်၊
လောလောဆယ် လုံခြုံ စိတ်ချရတဲ့ အိမ် မတွေ့သေးလို့ ပါ’

‘မဖြစ်သေးဘူး ထင်တယ် မဆည်းဆာရယ်၊ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ကို ယူရမှာ ဝန်လေးတယ်’

‘ကျွန်မ ခဏခဏ လာမှာ ပါ၊ မမသော်တာ ဘယ်လိုမှ စိတ်အနှောင့် အယှက် မဖြစ်စေရပါဘူး’

ဒေါ်သော်တာမိုးထက် စိတ်ထဲမှာ လရောင်ရိပ်ကို သနားပေမဲ့ သား
ဈာန်က ရှိနေသည် ။ ဒါပေမဲ့ သားဈာန်က မာနကြီးတယ်၊ အိမ်အကူ
ကောင်မလေးလောက်ကို စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သားဈာန်
လှည့်တောင် မကြည့်ပေ။ ကောင်မလေးကလည်း ချောချော နုနုဖပ်ဖပ်
လေး။ ဖြစ်ပါ့မလား။ အိမ်အကူ မျိုးရိုးက သမီးတစ်ယောက်ကို သား
လူပျို ရှိနေတဲ့ အိမ်မှာ လက်ခံရတယ်ဆိုတာ အန္တရာယ် ရှိနေသည် ။

‘မမသော်တာလည်း တာဝန်ယူပေးချင်ပါတယ် မဆည်းဆာရယ်၊ ဒါ
ပေမဲ့ တာဝန်ကြီးတယ်အေ၊ မမသော်တာ တခြားအကူအညီပဲ ပေးချင်
တယ်၊ ငွေကြေးပေါ့၊ အိမ်ငှားလေ’

‘မဖြစ်နိုင်လို့ ပါ မမသော်တာရယ်၊ ကျွန်မယောက်ျား ငမူးက စော်
ကားချင်နေတယ်၊ မလုံခြုံဘူး၊ အင်းလေ ... မမသော်တာက တာဝန်မယူ
နိုင်ဘူး ဆိုရင်လည်း မပြောတော့ပါဘူး၊ တခြားတစ်အိမ်ပဲ ရှာရတော့မှာ
ပေါ့’

‘မတတ်နိုင်ဘူးအေ၊ မမသော်တာကတော့ ဘယ်လိုပဲ စဉ်းစားစဉ်း
စား မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တာပဲ’

‘ကျေးဇူးပါပဲ မမရယ်၊ ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်၊ ထ ... အရိပ်၊ ညည်းလေး

လည်း ကံဆိုးပါတယ်အေ’

လရောင်ရိပ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ကြည့်ရတာ လူကြီးမိဘ စကားတွေကို နာခံမယ့်ပုံပဲ။ မိမိမှာ လည်း ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုစုပေးမည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် လိုအပ်နေတာ အမှန်ပါပဲ။ ခေါ်ထားလိုက်ရင် ကောင်းမလား။ လက်မခံဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပေမဲ့ လခမပေးရဘဲ အလုပ်သမားတစ်ယောက် ရမှာ ပါ။ လက်ခံထားလိုက်ရင် ကောင်းမလားပဲ။ သားဈာန်အတွက် စိတ်ပူရပါဘူး။ သားက အရမ်း အထက်တန်းကျပြီး ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိရှိ နေထိုင်တတ်သူပဲ။ လက်ခံလိုက်မယ့် မိမိမှာ လည်း သမီးမှ မရှိတာ။ ဒေါ်သော်တာမိုးထက် ပြန်စဉ်းစားပြီး လက်ခံထားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။

‘ဟဲ့ ... နေဦး ဆည်းဆာ၊ မမ ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့လည်း ဒီလို အရွယ်လေး တစ်ယောက် မမအနားမှာ လိုအပ်တာပဲလေ၊ ထားခဲ့ပါ၊ ညည်းတော့ မကြာမကြာ လာခဲ့ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... စိတ်ချပါ မမ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ မမရယ်၊ ကျွန်မ စိတ်အချဆုံးက မမတို့ အိမ်မှာ ပါပဲ၊ မမရဲ့ ကြင်နာ သနားတတ်ပြီး အလုပ်သမားတွေကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တတ်တဲ့ စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝတာကို သိလို့ ပါ’

‘အမလေးအေ ... အရမ်းမြှောက်မနေစမ်းပါနဲ့ပဲ၊ မမသော်တာကလည်း ဒုက္ခသည် မိန်းကလေး ဖြစ်နေလို့ လက်ခံလိုက်တာနော်’

‘ကျေးဇူးပါပဲ မမရယ်၊ အရိပ် ... လိမ်လိမ်မာမာ နေနော်၊ အကြီးလည်း လာမှာ ပါ၊ မေမေကြီးကိုလည်း ပြုစုပေး၊ သမီးမှာ နေစရာမှ မရှိတာဘဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အကြီး၊ စိတ်ချပါ၊ အရိပ် လိမ်လိမ်မာမာ နေပါ့မယ်နော်’

ဈာန် သက်ပြင်းမောကြီးကို မာမီ မသိအောင် ကျိတ်ပြီး မှုတ်ထုတ် ဖြစ်ရသည်။ ။ တော်ပါသေးရဲ့ အရိပ်ရာ။ မာမီ လက်ခံလိုက်လို့ ကိုယ် အ သက်ရှူ ဖြောင့်သွားတယ်။ အရိပ်အတွက် ကိုယ် အရမ်းစိတ်ပူနေရတာ။ အရိပ်က ဆယ်တန်းအောင်ကာစ ဆိုတော့ သူ့ထက် ငါးနှစ်လောက် ငယ် နေသည်။ ။ မာမီက လက်ခံပြီ ဆိုတော့လည်း သူ စိတ်အေးစွာဖြင့် အပေါ် ထပ် တက်လာခဲ့သည်။ ။

‘လရောင်ရိပ်’

‘ရှင်’

‘မင်း လိမ္မာရင် လိမ္မာသလို မာမီကြီးက စောင့်ရှောက်မယ်၊ စာပေး စာယူနဲ့ လည်း ဘွဲ့ရအောင် သင်ပေးမယ်၊ ပြီးတော့ မင်း အနာဂတ်အတွက်လည်း မာမီကြီးက တတ်သင့်တဲ့ ပညာရပ်တွေ အားလုံး သင်ကြား ပေးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... အရိပ် လိမ်လိမ်မာမာ နေပါ့မယ်၊ မာကြီးကြီး လက်ခံ ပေးတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

‘မာမာကြီး အနားမှာ လည်း မင်းအရွယ် မိန်းကလေး တစ်ယောက် လိုအပ်နေတယ်လေ၊ မင်းကို သမီးအဖြစ် မွေးစားသင့်ရင်လည်း စာချုပ် စာတမ်းနဲ့ အပြီးအပိုင် မွေးစားမယ်’

‘တွေ့လား အရိပ်၊ မာမီကြီးရဲ့ စေတနာတွေ၊ အကြီးမှာ လည်း ဘယ် လိုမှ တူမလေးကို စောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့ အင်အားတွေ မရှိလို့ ပါ၊ ဒါ ကြောင့် သမီး လိမ္မာမှ ဖြစ်မယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... စိတ်ချပါ အကြီး၊ အရိပ်ဘဝကို အရိပ် နားလည်ပါတယ် ၊ လိမ္မာပါ့မယ်၊ မာမီကြီးရဲ့ စေတနာ မေတ္တာတွေကိုလည်း အရိပ်

သိတတ်ပြီး မာမိကြီး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရမယ့် ကိစ္စတွေကို လည်း အရိပ် ဘယ်တော့မှ မလုပ်ပါဘူးနော်’

‘ဒါဆို မမသော်တာ လက်ထဲ အပ်ထားခဲ့ပြီနော်။ တစ်လ တစ်ခေါက် လောက်တော့ မဆည်းဆာ ရောက်လာမှာ ပါ။ အရိပ် အမှားအယွင်းတွေ လုပ်တာနဲ့ ကျွန်မ ပြန်ခေါ်သွားပါ့မယ်’

‘ကောင်းပါပြီအေ’

ဆည်းဆာ ပြန်သွားတော့မှ လရောင်ရိပ်ကို ဒေါ်သော်တာထက် စေ့စေ့ကြည့်ပစ်မိသည် ။ ဘုရားရေ ... သေသေချာချာ ကြည့်မှ တော်တော် လှတဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် အရူးအမူး စွဲမက်သွားစေနိုင်တဲ့ အလှတွေက လရောင်ရိပ်မှာ ရှိနေသည် ။ မိမိ မှားသွားပြီလား။ လရောင်ရိပ်က မျက်တောင် ကော့ကော့လေးတွေ တဖျတ်ဖျတ် ပင့်တက်ကာ မော့ကြည့်သည် ။ မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ ရိုးသားဖြူစင်မှုတွေကတော့ ပြည့်လျှမ်းနေပေမဲ့ ရင်တွေ ပူလာသည် ။ အိမ်ဖော်ကောင်မလေး၊ အိမ်ဖော်မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ သမီး၊ မျိုးရိုးလည်း အတိအကျ မသိတဲ့ မိန်းကလေးက အရမ်း လှပလွန်းတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်နေသည် ။

‘လရောင်ရိပ်’

‘ရှင်’

‘မင်းကို မာမိကြီး လက်ခံထားလိုက်တာက မင်းဘဝ လုံခြုံရေး အတွက်ပဲနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ် မာမိကြီး’

‘အခု မင်း ဒီမှာ အိမ်အကူ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ထမင်းချက် ဒေါ်မမ

နဲ့ ဝိုင်းကူလုပ်ရမယ်၊ ပြီးတော့ မာမီကြီး ဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်ပေးရမယ်၊
မာမီကြီး အိပ်ရာဝင်ခါနီး နှိပ်နယ်ပေးရမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... အရိပ် လုပ်ပါ့မယ်၊ မေမေ့ကိုလည်း အရိပ်ပဲ ပြုစုပေး
တာပါ၊ မာမီကြီး ခိုင်းစေသမျှ အရိပ် လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ ခိုင်းသာ ခိုင်းပါ၊
အားမနာပါနဲ့ နော်’

‘ညည်း လိမ္မာပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဒေါ်မမရေ’

‘ရှင် ...’

‘လာခဲ့ပါဦး’

ထမင်းချက် ဒေါ်မမကို ခေါ်လိုက်၍ ရောက်လာသည်။ ။

‘ဒီကောင်မလေးက လရောင်ရိပ်တဲ့ ၊ ဒေါ်မမနဲ့ အတူအိပ်ပါစေ၊ နေ
ရာ လုပ်ပေးလိုက်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ခိုင်းစရာ ရှိတာလည်း ခိုင်းပေါ့၊ သင်စရာ ရှိတာတွေလည်း သင်ပေး
လေ’

‘ဟုတ်ကဲ့ မာမီကြီး’

‘လရောင်ရိပ်’

‘ရှင် ...’

‘လိုက်သွားတော့၊ မင်း ဒေါ်မမနဲ့ နေရမယ်၊ သူ ခိုင်းတာ လုပ်ရမယ်၊

သူ့လက်ထဲ ညည်းကို အပ်လိုက်ပြီ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘လာ ... လရောင်ရိပ်’

ဒေါ်သော်တာမိုးထက် စဉ်းစားမိတာက လရောင်ရိပ်အား မြှောက်စားထားဖို့ ပင်။ တွေးကြည့်လေ ရင်ပူရလေပဲ။ မိမိ လက်ခံထားပြီးမှ ကောင်မလေးအား အသေအချာ ကြည့်ပြီး နောင်တတွေ ရလာမိသည် ။ ဒါပေမဲ့ သားဈာန်ကတော့ ဒီလို အတန်းအစား ကောင်မလေးမျိုးကို စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ လရောင်ရိပ်ကို စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် နှင့် အိမ်ဖော်အဆင့်နှင့်ပဲ ထားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။

‘ဒေါ်မမ’

‘ရှင် ... မာမိကြီး’

‘လရောင်ရိပ်ကို နေရာချထားပြီးရင် မာမိကြီးဆီကို ခဏလောက် လာဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ခေါ်သွားတော့’

တွေးမိလေ တွေးမိလေ ဒေါ်သော်တာထက် စိတ်ပူရလေပဲ။ အမလေး ... လရောင်ရိပ်ကို မြှောက်စားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဈာန် မျက်စိအောက်မှာ လည်း မထားဘူး။ ထမင်းချက် အလုပ်သမား ဒေါ်မမ လက်ထဲပဲ အပ်ထားရမယ်။ အခြေအနေ မကောင်းရင်တော့ ဆည်းဆာ ရောက်လာတာနဲ့ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်မယ်။ ဒုက္ခပါပဲဟယ်။ လက်ခံထားပြီးမှ စိတ်က ပူလာရသည် ။ ဒေါ်မမ ပြန်ရောက်လာသည် ။

‘ပထမတော့ သနားပြီး မာမိကြီး လက်ခံထားမိတာပါ။
သေသေချာချာ ကြည့်တော့မှ တော်တော် ချောတာပဲ’

‘ဟုတ်တယ် မာမိကြီး၊ မမလည်း စဉ်းစားနေတာ၊ အိမ်ဖော် အသွေး
အမွှေးတော့ မဟုတ်ဘူး နော်။ မမတောင် စိတ်ပူနေတာ၊ ဘာလုပ်ပေးရ
မလဲ’

ဒေါ်မမနှင့် မိမိကလည်း အစစအရာရာ တိုင်ပင်ဖော်ပဲ။ မဆည်းဆာ
ပဲ ပို့ပေးထားတာ။ နှစ်တောင် အတော်ကြာပြီပဲ။ မဆည်းဆာက တခြား
ပွဲစားတွေလို မဟုတ်ပေ။ မှန်ကန်သည် ။ သစ္စာရှိသည် ။ ထို့ကြောင့်
လည်း ဒေါ်သော်တာမိုးထက် လက်ခံထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။

‘ဒီကောင်မလေးကို မြှောက်စားလို့ တော့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်။
အိမ်ဖော် အဆင့်မှာ ပဲ ထားမှ ဖြစ်မယ်လေ။ ပြီးတော့ မာမိကြီး ဘာလုပ်
ချင်လဲ ဆိုတာ သိလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ် မာမိကြီး။ ဒါပေမဲ့ ဈာန်က ကျွန်မတို့ အလုပ်
သမားတွေဘက် လှည့်တောင် မကြည့်ပါဘူး။ အရင်ကလည်း ငယ်
ငယ်ရွယ်ရွယ်တွေ နေလာတာပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ဈာန်ကို ယုံပါတယ်။ လရောင်ရိပ်ကတော့ အရင်
ကောင်မလေးတွေနဲ့ မတူဘူး။ မာမိကြီးလည်း သေသေချာချာ မကြည့်မိ
ဘဲ လက်ခံမိတာပါ’

‘စိတ်မပူပါနဲ့ မာမိကြီးရယ်၊ ဒေါ်မမ ကြည့်ရှုထားပါ့မယ်၊ ဘာမှ မ
ဖြစ်စေရပါဘူး။ လရောင်ရိပ် ခြေလှမ်း မှားတာနဲ့ မာမိကြီးဆီ သတင်း
ရောက်ပြီးသားပဲ’

‘ဒေါ်မမ လက်ထဲ အပ်ထားမယ်နော်၊ ခိုင်းစရာ ရှိတာ ခိုင်း၊ အဝတ်အ

စား အသစ်တွေ မဝတ်စေနဲ့ ၊ မာမီကြီးက မကြိုက်ဘူးလို့ ပြော၊ အင်း ...
ကျောင်းတော့ ထားပေးရမှာ ပဲလေ၊ ကတိပေးထားပြီး မဟုတ်လား၊
သားဈာန်ရဲ့ အခြေအနေရော လရောင်ရိပ်ကိုရော စောင့်ကြည့်ထားပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘မာမီကြီး တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မှ စိတ်ပူလာတာလေ၊ အိုးချင်းထားတော့
အိုးချင်းထိ၊ ကြိုးချင်းထားတော့ ကြိုးချင်းငြိတဲ့ ၊ မာမီကြီး မှားပြီ ထင်
တာပဲ’

‘လရောင်ရိပ်က လိမ္မာပါတယ်၊ ဖြူစင်ရိုးသားမှု ရှိတယ်၊ မာမီကြီး မ
ပူနဲ့ နော်၊ ဒေါ်မမ ကြည့်ထားပေးမယ်၊ မာမီကြီး ကျေးဇူးတွေက အများ
ကြီးပါ’

‘ဒေါ်မမကိုပဲ အားကိုးရတော့မှာ ပဲလေ’

လရောင်ရိပ် ... မင်းလေးကိုတော့ သနားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း မာ
မီကြီး သားဈာန်နဲ့ လုံးဝ ပတ်သက်မှု မရှိစေရဘူး။ တော်ကြာ အိမ်အကူ
မျိုးရိုးနဲ့ ခမည်းခမက် တော်နေရဦးမယ်။ ဒေါ်သော်တာမိုးထက် အတွေး
နှင့်ပင် ရင်ပူပြီး စိုးရိမ်သောကတွေ ဖိစီးသွားရသည် ။

(၂)

‘လရောင်ရိပ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ ဒေါ်မမ’

‘ညည်း အဝတ်အစားတွေ ဘယ်လောက်ပါလဲ၊ ပြစမ်း’

‘ရှင်’

‘ပေး ... အိတ်’

ဘယ်လိုမိန်းမကြီးလဲ။ အလုပ်သမားချင်း အတူတူ မျက်နှာထားကြီးက တင်းနေသည် ။ မာမီကြီးက အပ်ထားတော့လည်း အရိပ်အား နှိမ်ချဆက်ဆံချင်ပုံ ရနေ၏။ သူမ အတွက်ကတော့ နေထိုင်စရာမှ မရှိတာဘဲ။ အကြီးယောက်ျားက သူမအား ထိကပါး ရိကပါးနှင့် တို့ ဆိတ်ချင်နေသည် ။ ထို့ကြောင့်ပင် အကြီးက လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ အိမ်ကို ပို့ပေးတာပါ။ မာမီကြီးက လက်ခံထားပြီး ဒေါ်မမ လက်ထဲ အပ်လိုက်ပြီး သူမအား ခိုင်းစေဖို့ မှာ နေသည် ။ လရောင်ရိပ်ကတော့ မှီခိုနေထိုင်ရာ အရိပ်ကလေး တစ်ခုပဲ လိုအပ်နေ၏။

‘အင်း ... ညည်းအိတ်ထဲမှာ အဝတ်အစား အဟောင်းတွေပဲ ပါတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မာမီကြီးက အလုပ်သမားတွေ ဝတ်စားပြင်ဆင်တာ မကြိုက်ဘူး

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘အဆင့်အတန်း ခွဲခြားပြီး ထားတတ်တယ်၊ အစုတ်အနုတ်လေး တွေ ပဲ ဝတ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... အရိပ်အတွက် ဝတ်စားပြင်ဆင်တာက အရေးမကြီးပါဘူး ဒေါ်မမရယ်၊ နေထိုင်ခွင့် ရဖို့ ပါပဲ’

‘ပြီးရော ... ဒီမှာ ရှိတဲ့ လူတွေကိုလည်း ညည်း အရောတဝင် နေခွင့် မရှိဘူးနော်၊ မာမီကြီးက လွဲပြီးလေ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာ ဘယ်သူတွေ ရှိနေလဲပင် အရိပ် မသိ။ ဧည့်ခန်းမှာ တော့ စာဖတ်နေတဲ့ သူက မာမီကြီး သားလား အရိပ် သေသေချာချာ တောင် မသိပါဘူး။ နောက်ထပ် ဘယ်သူတွေ ရှိနေသေးလဲ အရိပ် စိတ်မဝင်စားပါဘူးနော်။ အရေးကြီးတာက အရိပ် ဘွဲ့တစ်ခု ရချင်တယ်။ ဘဝ ရပ်တည်မှုအတွက် သင်တန်းတွေ တက်ချင်တယ်။ မာမီကြီး ကျေနပ်သဘောကျအောင် အရိပ် နေထိုင်ပြမှာ ပါ။ မေမေက အရိပ်ကို အလုပ်မျိုးစုံ လုပ်ပြီး ပညာသင်ပေးခဲ့သည် ။

‘မေမေ့လို ဘဝမျိုး အရိပ် မဖြစ်စေချင်ဘူး။ သူများ အိမ်မှာ အလုပ် လုပ်ရတဲ့ အစေအပါးဘဝ မရောက်စေရဘူး။ သမီး စာကြိုးစားပါ။ ပညာတတ် တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဆယ်တန်း အောင်ပြီးသွားရင် အရိပ် လိုအပ်တဲ့ သင်တန်းတွေ တက်ဖို့ မေမေ ငွေစုမယ်’

အလုပ် ပင်ပန်းဒဏ်ကြောင့် ထင်သည် ။ မေမေ နှလုံးရောဂါနှင့် ကွယ်လွန်သွားသည် ။ မေမေ အသက်မရှိတော့တာ အရိပ်ပင် မသိလိုက် ။ အိပ်ရာက နိုးတော့ မေမေ ကွယ်လွန်သွား၏။ အကြီး လက်ထဲပင် မအ

ပ်လိုက်ရ။ မေမေ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အကြီး ဆည်းဆာနှင့် မနေစေချင်ပေ။

‘အကြီး ဆည်းဆာ ယောက်ျားက အမူးသမား၊ အကျင့်လည်း မကောင်းဘူး၊ အကြီး ဆည်းဆာ ကလည်း ကြောက်ရတယ်လေ’

မေမေ ကွယ်လွန်သွားတော့ အကြီးဆည်းဆာ ရောက် လာပြီး သူ့အိမ် ခေါ်သွားခဲ့ ပေမဲ့ အရိပ်ဘဝက မလုံခြုံခဲ့။ အကြီး ဆည်းဆာက စိတ်ချရသည့် အိမ်ကို ပို့ပေးမယ်ဆိုပြီး ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

‘အကြီး အခုပို့တဲ့ အိမ်က မမသော်တာက စိတ်ထားတော့ ပြည့်ဝတယ်၊ အလုပ်သမားတွေ ကိုလည်း စောင့်ရှောက်တယ် အရိပ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့သား ဈာန်ကိုတော့ လုံးဝ မထိနဲ့ ၊ လုံးဝလည်း မပတ်သက်နဲ့ ၊ ကြားလား’

အရိပ်ကလည်း စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ မေမေ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဘဝကို ရောက်ဖို့ ပဲ အရိပ် ကြိုးစားချင်သည်။ အိမ်အကူ ဘဝကို မေမေက မနှစ်သက်ပေ။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေအရ အရိပ် လုပ်ကိုင်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။

‘မမသော်တာ ချစ်အောင်နေပါ အရိပ်၊ သမီးရဲ့ ဘဝရှေ့ရေးကို သူထောက်ပံ့ကူညီလိမ့်မယ်၊ အရိပ် လိမ္မာပါ’

အရိပ် သိပါတယ်။ မာမီကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကို အရိပ် အမြဲတမ်း နားလည် သိတတ်နေမှာ ပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဘဝလုံခြုံရေး အတွက်သာ မာမီကြီးက လက်ခံထားတာပါ။ မာမီကြီး နှစ်သက်သလို နေထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

‘လရောင်ရိပ်’

‘ရှင် ...’

‘ထမင်းပေါင်းအိုး တည်တတ်လား’

‘ဟင့်အင်း ... အရိပ်ကို သင်ပေးပါ အဒေါ်ရယ်၊ အိမ်မှာ မချက်လို့ ပါ’

‘ညည်း လက်လေးတွေက ရှည်လျား သွယ်ပျောင်းနေတာပဲ၊ ညည်း ဘာမှ မလုပ်ရဘူးလား’

‘ဟင့်အင်း ... မေမေက စာပဲ ကြိုးစားစေချင်တယ်၊ အိမ်အကူ ဘဝ ကို မရောက်စေချင်လို့ ပါ’

‘ကောင်းတာပေါ့အေ၊ လာ ... ငါ သင်ပေးမယ်’

ဒေါ်မမက ပေါင်းအိုးနှင့် ထမင်းချက်နည်းကို သင်ပြပေးနေသည် ။
အရိပ် ကြိုးစား မှတ်သားနေ၏။ မာမီကြီး စိတ်ထဲမှာ အရိပ်ကို လိမ္မာတဲ့
ဝိပြားငြိမ်ဝပ်တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် အဖြစ်ပဲ ဖြစ်စေချင်သည် ။

‘သေသေချာချာ သင်ထားနော် အရိပ်၊ ညည်းပဲ လုပ်ရမှာ ၊ ညည်း ခံ
ယူထားရမှာ က ညည်းက အစေခံ ဆိုတာပဲ’

‘ရှင် ...’

‘ဘာရှင်လဲ’

‘ဟုတ်၊ ဟုတ်ကဲ့’

‘တစ်ခါတလေ ... အလုပ်ရှင်တွေက မြှောက်စားတာနဲ့ အိမ်စေတွေ
က ဘဝင်မြင့်ပြီး အလုပ်ရှင်ကိုတောင် ကျေးဇူးကန်း တတ်ကြတယ်၊ အဲ
ဒါကို ငါ အမုန်းဆုံးပဲ၊ ညည်းက ပညာတတ်ဆိုတော့ ဘဝင် မမြင့်နဲ့ နော်၊
နောက်ဆုံး အိမ်စေမျိုးရိုးက အိမ်စေပဲ ဖြစ်ရတာလေ’

မာမီကြီးက ဘာမှ မပြောဘဲ ဘဝတူချင်း ထမင်းချက် ဒေါ်မမကြီးက

အရိပ်အား နှိမ်နှိမ်ချချ ပြောဆိုနေသည်။ ။ ပြောပါစေလေ။ အရိပ် ဘဝပဲ။
ပေါင်းအိုးနှင့် ထမင်းချက်တာက မခက်ပါဘူး။ မေမေက အရိပ်ကို မခိုင်း
ရက်။ အတင်း လုပ်ပေးပါမယ်ဆိုရင်တောင် အိမ်မှု ကိစ္စတွေကို ဝါသနာ
မပါစမ်းပါနဲ့ အေတဲ့ ။ အမြင်ကတ်လို့ တဲ့ ။ မေမေနှင့် အရိပ်က သိပ်မတူ
ပါဘူး။ အသားဖြူတာပဲ တူသည် ။

‘လရောင်ရိပ်၊ ညည်းအမေက ညည်းနဲ့ လုံးဝ မတူဘူးနော်၊ ငါတို့ သ
တင်းကြားထားတာက ညည်းက သူဌေးမက မွေးတာတဲ့ ၊ မမွေးချင်လို့
မတာရာကို မွေးခိုင်းလိုက်တာတဲ့ လေ’

အရိပ် ငိုယိုပြီး မေမေ့ကို မေးတော့ အလကား စနေတာတဲ့ ။ သမီး
ကို မေမေ့ဝမ်းနဲ့ လွယ်မွေးထားတာတဲ့ ။ နောက်နေ့ ထိုရပ်ကွက်ကနေ
မေမေ ပြောင်းလာခဲ့သည် ။

‘အလကား လူတွေ၊ အရူးတွေ၊ ကလေးကိုများ စစရာ ရှားလို့’

မေမေက အရိပ်ကို မျက်စိအောက်ကနေ အပျောက်မခံဘဲ ဆယ်
တန်း ရောက်တဲ့ အထိ အနီးကပ် ပြုစု စောင့်ရှောက်နေခဲ့သည် ။

‘မေမေရေ ... မျိုးရိုးကိုတော့ ပစ်ပယ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်။
အရိပ်လေ အိမ်စေမလေး ဖြစ်ရပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီဘဝကနေ လွတ်မြောက်
အောင် အရိပ် ကြိုးစားမှာ ပါ။ စိတ်အေးအေး ထားပါနော်’

မေမေ့ကို အရမ်း သတိရတာပဲ။

သမီး အားမငယ်ပါဘူး။ ဘဝဆိုတာ ရုန်းကန်သင့်ရင်လည်း သတ္တိရှိ
ရှိ ရုန်းကန်ရင်ဆိုင်လို့ မေမေ နေမကောင်း ဖြစ်ကာစတွင် ဆုံးမ
သွန်သင်သည် ။

‘ဟဲ့ ... ကောင်မလေး၊ နင် ထမင်းအိုး တည်ပြီးရင် အဝတ်အစားတွေ

စိမ်ထားတာ၊ ခဏထားပြီးရင် လျော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘လာ လာ၊ အဝတ်စိမ်ပြီးရင် ကြက်သွန် အဖြူအနီတွေ ခွာထား၊ အချိန် မပုပ်တော့ဘူးပေါ့အေ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘အင်း ... ညည်းလက်တွေကတော့ သူဌေးလက်တွေပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ညည်း လုပ်ရမယ်၊ မမသော်တာက ငပျင်းမတွေကို မကြိုက်ဘူး၊ ချက်ချင်း ပြောင်းပစ်လိုက်တာပဲ’

‘အရိပ် ကြိုးစားပါ့မယ်။ ဒေါ်မမလည်း ခိုင်းချင်ရာ ခိုင်းပါ၊ အားမနာ ပါနဲ့ နော်’

လရောင်ရိပ်ကတော့ မဆိုးဘူး။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည် ။ တခြား အိမ်အကူ ကောင်မလေးတွေ ဆိုရင်တော့ ဒေါ်မမအား ပြန်ခံ ပြောတတ်လေ၏။ လရောင်ရိပ်ကတော့ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်။ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့နေသည် ။ ဆံပင်ရှည်ရှည် ထူထူဖြောင့်ဖြောင့် လေးတွေက ကျောပေါ် ဖြန့်ကျက်ကာ ဘယ်ညာယိမ်းခါပြီး ကျက်သရေ ရှိလွန်းနေ၏။ ဒါပေမဲ့လည်း မာမီကြီးကတော့ သူ့ဘာသာ ဈာန်နှင့် နီးစပ်သွားမှာ စိတ်ပူသည် ။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်တာပဲလေ။ လရောင်ရိပ်က အရမ်းချောတယ်။ စေ့စေ့ကြည့်လေ ချစ်စရာကောင်းလေပဲ။ ညည်းလေး နားခိုရာ မရှိဘဲ ဘဝပျက်မှာ ကိုလည်း ဒေါ်မမ စိတ်မကောင်းပါဘူးအေ။ အိမ်အကူမျိုးရိုးကို ဘယ်သူက ဆွေမျိုး တော်ချင်မှာ လဲဟယ်။ ဒေါ်မမလည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေရသည် ။

‘ဒေါ်လေးမ’

‘ဟင်’

‘အရိပ် အဝတ်တွေ စိမ်ပြီးပြီ၊ ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲဟင်၊ သန့်ရှင်း
ရေးရော လုပ်ပေးရမလား’

‘အေး ... ဒေါ်လေးမလည်း သန့်ရှင်းရေး လုပ်ရမှာ ပဲ၊ ညည်းကို
ကြက်သွန်ဖြူတွေ နှာခိုင်းထားတယ်လေ’

‘ဟုတ်သားပဲ ... ဒါဆိုလည်း အရိပ် လုပ်ပေးထားမယ်နော်’

‘အိမ်သန့်ရှင်းရေးတော့ အဒေါ်ပဲ လုပ်မယ်၊ ညည်း ကြက်သွန်နှာပြီးရ
င် အဝတ်လျှော်ထားနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

မာမိကြီးက လရောင်ရိပ်အား မီးဖိုခန်းထဲမှာ ပဲ ထားဖို့ မှာ
ထားသည်။ ဒေါ်မမလည်း မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ အိမ်ရှင်သခင်တွေရဲ့ အ
လိုတော်အတိုင်းပဲ လုပ်ဆောင်ရမည် ဖြစ်သည်။

‘အဝတ်လျှော်စက်ကို မသုံးနဲ့ နော်၊ လက်နဲ့ ပဲ လျှော်၊ ငါ သန့်ရှင်းရေး
သွားလုပ်ဦးမယ်’

‘အရိပ် ကူညီရမလား၊ အဝတ်လျှော်ပြီးမှ လုပ်ပါလား ဒေါ်လေးမ
ရယ်၊ အရိပ် ကူညီပါ့မယ်’

‘မလိုဘူး၊ ငါ ခိုင်းတာပဲ လုပ်ပါ အရိပ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... အရိပ်က ဒေါ်လေးမ အသက်ကြီးနေပြီ မို့လို့ ဝိုင်းကူညီ
ချင်တာပါ။ ဒေါ်လေးမကို အမေလိုပဲ သတ်မှတ်ထားပါရစေနော်’

ဒေါ်မမ ကျောခိုင်း ထွက်လာခဲ့သည်။ လရောင်ရိပ် စကားတွေကြော
င့် မိမိ မျက်ရည် ကျရတော့မည်။ မိမိလည်း မိဘမဲ့ပဲ။ တစ်သက်လုံး လူမှ

နံး သိတတ်ကတည်းက အိမ်အကူအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေခဲ့ရ၏။ မာမီကြီး အိမ်ရောက်မှ သက်သာရာ ရခဲ့တာပါ။ လရောင်ရိပ်လေးအပေါ် ဖိနှိပ် ရက်စက်ဖို့ ပင် ဒေါ်မမ ဝန်လေးနေသည် ။

‘ဒေါ်မမ’

‘ရှင် ... မာမီကြီး’

‘လရောင်ရိပ်ရော ဘယ်လိုလဲ’

‘လိမ္မာပါတယ် မာမီကြီး၊ ခိုင်းသမျှ မညည်းမညူ လုပ်ပေးပါတယ်’

‘ဒီကောင်မလေးကို မီးဖိုခန်းထဲမှာ ပဲ ခိုင်းနော်၊ မာမီကြီးလည်း လက်ခံထားပြီးမှ နောင်တတွေ ရနေတယ်၊ စိတ်ပူလို့ အိပ်တောင် မပျော်ဘူး’

‘စိတ်မပူပါနဲ့ ၊ ကျွန်မ စောင့်ကြည့်ပေးနေပါတယ် မာမီကြီး၊ ဒီကောင်မလေးကို ပညာတော့ ဆက်သင်ပေးလိုက်ပါ၊ ဈာန် ဘယ်လိုမှ စိတ်မဝင်စားနိုင်ပါဘူး။ ခပ်စုတ်စုတ်ပဲ ထားလိုက်ရင် ဖြစ်ပါတယ်’

‘အေး’

ဒေါ်မမလည်း လရောင်ရိပ်လေးကို သနားပြီး ထောက်ခံပေးမိသည် ။ မဆည်းဆာကလည်း ကျေးဇူးရှိတယ်။ မိမိအား အိမ်ကောင်းမှာ ပြန်မခေါ်ဘဲ ထားခဲ့၏။ တခြား ပွဲစားတွေလို ပွဲခရရေးအတွက် ပြန်မခေါ်ပေ။ လရောင်ရိပ်လေးကို အတတ်နိုင်ဆုံး စောင့်ရှောက်ပေးချင်သည် ။

‘မမ’

‘ရှင်’

‘မာမီကြီး ကျေးဇူးတွေကိုလည်း ညည်း သိတယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ်၊ ဒေါ်မ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး၊ ကျေးဇူးလည်း ဆပ်ချင်ပါတယ်’

မာမီကြီးက မိမိအား ညှာတာထောက်ထားစွာ ကျွေးမွေးပေးကမ်းထောက်ပံ့သည်။ မိမိရဲ့ မိခင်ကြီး ကျန်းမာရေး မကောင်းတော့လည်း ဆေးဝါးကုသပေးခဲ့ပြီး လုပ်အားခထဲက မဖြတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် မာမီကြီး စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း ဘာမဆို မိမိ လုပ်ဆောင်ပေးသည်။

‘မာမီကြီးက လူတွေကို သနားတတ်တယ်၊ ကိုယ်ချင်းစာ တတ်တယ်၊ လရောင်ရိပ်ကိုလည်း အနီးကပ် မကြည့်မိဘူး၊ သာမန် ရွက်ကြမ်းရေကျိုလေးပဲ ထင်တာ’

ဒေါ်သော်တာမိုးထက် လက်ခံထားပြီးကာမှ တစ်ညလုံး အိပ်လို့တောင် မပျော်ပေ။ သားဈာန်ကို မိန်းမ ပေးစားလိုက်ရမလား၊ သင့်တော်မည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရှာမှ ဖြစ်မည်။ မိမိ စိတ်ပူနေတာပါ။ လရောင်ရိပ်က လိမ္မာပါတယ်လေ။ မဆည်းဆာ ပြန်လာရင် ပြန်ထည့်ပေးလိုက်တော့မယ်။ ဒေါ်မမကတော့ ထောက်ခံနေသည်။

‘လရောင်ရိပ်အတွက်တော့ စိတ်ချပါ။ ကျွန်မ ထောက်ခံပါတယ် မာမီကြီးရယ်၊ စိတ်ပူမနေပါနဲ့ နော်’

‘မာမီကြီးကတော့ လရောင်ရိပ်ရဲ့ အလှအပတွေ အားလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်ချင်တယ်’

‘ရှင်’

‘ဆံပင်တွေလေ’

‘ဖြတ်ပစ်ချင်လို့ လား’

‘အေး ... ယောက်ျားလေး ဆံပင်ပုံစံ ဖြတ်ပစ်မယ်’

ဒေါ်မမလည်း လရောင်ရိပ်လေးကို သနားနေမိသည်။ ။ မာမိကြီးက တော့ သူ့သားအတွက် ကာကွယ်ထားမှာ ပါ။ လက်ခံထားလိုက်တာပဲ ကျေးဇူးတင်ရမည်။ တကယ်တော့ မာမိကြီးက ရက်စက်တတ်သူ၊ ယုတ်မာကောက်ကျစ်သူ တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မိမိ အသိဆုံးပင်။ အင်းလေ ... လရောင်ရိပ် ဘဝရှေ့ရေး အတွက်ပဲ။ ဆံပင်က အရေးမှ မကြီးတာ။ မာမိကြီး ကျေနပ်မှ လရောင်ရိပ်လေး ဘဝရှေ့ရေး ဖြောင့်ဖြူးမည် ဖြစ်သည်။ ။

‘မာမိကြီး ပြောတာလည်း ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်မ စီစဉ်လိုက်ပါ့မယ်’
,

‘မာမိကြီး စိတ်သဘောထားကိုတော့ သိပါတယ်နော်၊ လရောင်ရိပ်လို ကောင်မလေးမျိုးကို မကူညီထားသင့်ပါဘူး’

‘မာမိကြီးရယ်’

‘ဒေါ်မမ ကူညီမှ ဖြစ်မယ်၊ လရောင်ရိပ်ကိုလည်း ခပ်နှိမ်နှိမ် ထားမှ ဖြစ်မှာ မို့ ညည်းပဲ အမုန်းခံပေးစမ်းပါအေ’

‘စိတ်ချပါ မာမိကြီး၊ ကျွန်မ တာဝန်ယူပါတယ်၊ လရောင်ရိပ်က လိမ္မာလို့ ပါ၊ ဘဝနာတဲ့ ကလေးလေး၊ စိတ်ထား ဖြူစင်ပါတယ်’

‘မာမိကြီးလည်း မလုပ်ချင်ပါဘူးအေ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်စုံစီမံ ကြည့်လေ၊ လရောင်ရိပ်က ချောလေပဲ’

‘စိတ်ချ ... ဒေါ်မ ရှိပါတယ်၊ မာမိကြီးကို စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးတာနဲ့ မဆည်းဆာ လက်ထဲ ပြန်အပ် လိုက်လေ’

‘ဒေါ်မမပဲ အားကိုးရတော့မှာ ပဲလေ’

မိမိကိုယ်တိုင်က စိတ်ပူပန်နေတာလား၊ သားဈာန်က အေးအေး

ဆေးဆေးပဲ။ ကောင်မလေးကိစ္စ စိတ်ဝင်စားပုံ မရပါဘူး။ မိန်းကလေး
ဘဝကိုလည်း မပျက်စီးစေချင်ပေ။ ကိုယ်ချင်းစာမိသည် ။ မဆည်းဆာ
ယောက်ျား ဆိုးတယ် ဆိုတာလည်း မိမိ သိထား၏။ ညီမကိုတောင် ကြံစ
ည်လို့ သူများ အိမ် ပို့ထားရတာ။ လရောင်ရိပ်ကိုတော့ ခပ်နှိမ်နှိမ်ပဲ ထား
ရမယ်။ ဒေါ်မမက တစ်ဆင့် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုတွေ လုပ်ထားရမည် ဖြ
စ်သည် ။

* * *